

vejelse, men hver Gang der kommer et Forslag, som omhandler en Taksationskommissions Sammensætning, viser det sig alligevel, at der ikke har været Gehør for dette Ønske. Jeg vil gerne ogsaa ved denne Lejlighed frembære dette Ønske i Haab om, at det Udvalg, der nedsættes angaaende denne Sag, vil tage det under velvillig Overvejelse, og at, hvis dette Udvalg maatte finde Anledning til at foreslaa Forandringer i Lovforslaget paa dette Punkt, den højtærede Forsvarsminister da ogsaa vil stille sig velvillig til denne Tanke.

Med det samme jeg har Ordet vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa et Punkt, som er strejft af en tidligere Taler, men efter min Mening ikke tilstrækkelig stærkt fremhævet. Der indføres efter mit Skøn ved dette Lovforslag et nyt Princip med Hensyn til Ekspropriationsrettens Omfang. Jeg har i hvert Fald ikke kunnet finde nogen tidligere Hjemmel for Ekspropriation af Arealer til Brug paa ubestemt Tid. Vi have en Lov fra 1868 om Ekspropriation til midlertidig Brug af Arealer til Øvelseslejr, men der var det paa Forhaand givet, at det kun gjaldt et kortere Tidsrum, og Løven selv indeholdt Bestemmelse om, at saa snart Lejrtiden var forbi — man vidste, at den kun vilde vare 6—7 Uger —, skulde Taksationsmændene træde i Virksomhed og fastsætte Erstatningen. Men noget lignende som det, der her søges indført, at man kan ekspropriere Arealer ogsaa til fortsat begrænset Brugsraadighed, forekommer mig at være et helt nyt Princip, og jeg har ligesom en æret tidligere Taler ogsaa nogen Tvivl om, hvorvidt det falder ind under Bestemmelsen i Grundlovens § 82, hvorefter vedkommende Ejer er pligtig til at afstaa sin Ejendom, hvor Almenvellet kræver det. At afstaa sin Ejendom vil sikkert efter Grundlovens § 82, saaledes som den skal forstaaes, sige, at Ejeren skal afstaa den fulde Ejendomsret over det eksproprierede Areal. Noget andet er, at en Mand skal være pligtig til at afstaa sin Ejendom til Brug for Stat eller Kommunen og saa efter 10 eller 15 eller maaske flere Aars Forløb tage sin Ejendom igen. Jeg vil ogsaa bede Udvalget overveje, om det virkelig kan gaa an at give en Regel om Ekspropriation til en saadan Brugsraadighed. Men først og fremmest vil jeg bede det overveje, at Taksationskommissionen faar en Sammensætning overensstemmende med Købstadsgrundejernes Ønsker. Jeg kan ikke se, at det i nogen Maade kan forklejne den eksproprierende, at det bliver uvildige Mænd, udmærkede

Retten, der foretage Taksationen. Derved ville i alt Fald Grundejerne, men sikkert ogsaa den eksproprierende have en Trykthed for, at det bliver Mænd, der stille sig fuldstændig upartiske med Hensyn til Erstatningens Fastsættelse.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Flere ærede Medlemmer have anket over, at Ekspropriationskommissionen, der skulde træde til ifølge det foreliggende Lovforslag, er for faatallig, og andre ærede Medlemmer have ment, at Ekspropriationskommissionen ikke skulde have Ret til at fastsætte Betalingen for de eksproprierede Arealer, uden at der var Ret for vedkommende Lodsejer til Appel til en anden Instans. Disse Spørgsmaal skal jeg selvfølgelig være villig til at forhandle med Udvalget. Naar jeg har ment, at Kommissionen kunde indskrænkes til at bestaa af 3 Medlemmer, ligger det i, at det er kun meget faa Arealer, der i hvert enkelt Tilfælde kan være Tale om. I Helsingør er der Tale om nogle Tdr. Land, og det samme kan blive Tilfældet ved en eventuel Udvidelse af Skydebanerne ved Aalborg. Vi have derfor ikke ment, at der var Anledning til at sætte et stort kostbart Apparat i Gang ved de Ekspropriationer, der her kunde være Tale om. Men naar ærede Medlemmer mene, at vedkommende Lodsejere ikke ere faldt betryggede ved den Form, der her er valgt, saa skal jeg selvfølgelig være villig til at imødekomme et Ønske fra det eventuelle Udvalg om, at der træffes andre og for Lodsejerne mere betryggende Foranstaltninger, end ærede Medlemmer mene, der er truffet i det foreliggende Lovforslag.

Naar den sidste ærede Taler mente, at det ikke er ganske korrekt, at man ogsaa ved Ekspropriation skal kunne erhverve Arealer til begrænset Brugsraadighed, vil jeg derom sige, at det er et Ønske, der er blevet udtalt af enkelte af de Mænd, hvormed jeg har forhandlet Spørgsmaalet om Udvidelse af Arealerne ved Helsingør, idet man har ment, at da Militæretaten i Regelen kun nogle Maaneder benytter disse Arealer eller i hvert Fald Dele deraf, var det en naturlig Ordning i enkelte Tilfælde, at Ejeren kunde overlade Arealerne til militært Brug i de Maaneder, Militæret har Brug for dem, medens Ejeren i øvrigt forbeholdt sig sin Ret, Grænsningsret o.s.v. som hidtil. Men det er alt sammen Spørgsmaal, som man senere kan forhandle med Udvalget.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) henviste til Grundlovens § 82 og